

er fremstillet her, kan der ikke være fremkommet Tab paa de Aktier. For en anden, en høj Hofembedsmand, er Sagen ikke afgjort saaledes, at hele det opgjorte Tab er tilbagebetalt, men derimod den Avance, han har haft. Om nu en eller anden vil mene, at det ligger saaledes, at man kan frigøre sig for at have været med ved at betale en oppebaaren Avance, ja, saa er det een Side af Sagen, men en anden Side er, hvorledes dette Spørgsmaal behandles rent retsligt overfor de forskellige Personer. Der maa kræves Ligelighed i Behandlingen af Mennesker her i Landet. Efter min Mening er der kun een Ting, der kan berettigede Undersøgelsen af de særlige Kunder, og det er den, at der er vist dem en særlig Begunstigelse af Banken, men saa maa Retten til Undersøgelsen gælde alle dem, der har faaet denne særlige Begunstigelse. Endvidere har Samfundet Interesse i at vide, for hvem af disse begunstigede Begunstigelserne endte med Tab, men det maa da gælde alle uden Undtagelse. Jeg vil nu tænke mig, at vi havde siddet og forhandlet i Finansudvalget med en Minister om denne Sag, og at vi havde bedt om at faa Februar-Kontoen fremlagt, og denne Minister saa havde sagt til Udvalget: Hvorfor beder I om den, hvad er det, der interesserer jer? Er det, fordi I vil vide, hvem der har været de særlige Kunder, som Banken ydede Begunstigelse? I saa Fald kan jeg oplyse, at denne Konto ikke giver den hele Oplysning. Se, det kunde jeg tænke mig, at en Minister havde sagt, og at vi saa havde drøftet Sagen videre. Og lad mig tænke mig, at denne Minister havde sagt: Lad Udvalget faa en Fortegnelse over alle de særlige Kunder, og lad os derefter enes om at offentliggøre alle de Navne, der har samfundsmæssig Interesse, eller som ved deres Forhold har medført faktiske Tab for Banken — alt for, at Konsekvenserne heraf kan blive taget af Samfundet. Hvis Ministeren havde talt saaledes, vilde han have handlet konsekvent og forsvarligt. Og hvis Udvalget overfor et saadant Forslag havde sagt: Nej, saadan som Sagen ligger, er det ugørligt at handle paa denne Maade, der har været talt alt for meget om det, det kan ikke nytte noget, alle Navnene, ikke blot et Udsnit, men alle Navne paa de særlige Kunder maa man nu underkaste Offentlighed, saa havde ogsaa dette været konsekvent. Men intet af dette er sket. Derfor er det kommet en aldeles utilbørlig Ulighed ind i dette Forhold, en Uretfærdighed mod dem, hvis Navne man har offentliggjort, og en Ubillighed overfor

dem, der stadig er Genstand for en Tvivl om, hvorvidt ikke ogsaa de findes et Sted paa ganske tilsvarende Konti.

Jeg vil gerne nævne et særligt Forhold. I Redegørelsen om Christopher Hages og Bülow's Engagement i Banken fortælles det, efter at man har afsluttet Beretningen om Christopher Hages Engagement, at Bülow den 12. September 1917 modtog 8 000 Kr. og den 27. April 1918 11 000 Kr., som af Bülow opfattedes som Spekulationsavance. Det siges ikke i denne udførlige Beretning, at disse Beløb er udbetalt paa nogen af de Spekulationskonti, der er nævnt; der nævnes andre Udbetalinger paa disse — man er overhovedet meget detailleret, det er jo den eneste Konto, af hvilken Regeringen har givet en detailleret Fremstilling —, og man maa derfor spørge: Er de nævnte Udbetalinger sket paa andre Konti, hvorfra Banken uddelte milde Gaver, f. Eks. Bankens Omkostningskonto? Ogsaa et saadant Forhold maa opklares, for at man kan faa at vide, hvad der er sket.

Jeg skal derefter nævne det Forhold, som tidligere har været omtalt, nemlig nogle Udtalelser Side 309 i Beretningen, omhandlende den Ballinske Trust og dens Aktieemissioner og de dermed forbundne Spekulationer, thi jeg tror ikke, at der nogen Sinde her i Danmark er offentliggjort et Dokument, som indeholder en saa rystende Anklage som disse Linier Side 309. Der staar der følgende, jeg skal resumere det ganske kort. Det er Emissionen af Aktier i De forenede Skotøjsfabrikker. Der udbydes 2 Mill. Kr. Aktier til 110. Da man vidste, at de var presset op ved Bankens Manipulationer til en Værdi af 300 Kr., kunde man altsaa tjene 190 Kr. for hver 110 Kr. Da der kun var 2 Mill. Kr. at uddele, styrtede Folk til, og der meldte sig 2700 Supplikanter, men Banken havde forbeholdt sig selv at vælge, hvem den vilde give Aktier til, og den gav dem til 400, og kun de mest begunstigede fik over 10 000. Der staar saa videre, at Ballin overtog 750 000 Kr. plus 20 000, som han muligvis har foræret bort blandt sine Venner. Der staar ikke ganske udtrykkeligt, hvem disse Venner er, men saa tilføjes følgende: „Ellers gaves Poster paa over 20 000 Kr. kun til ledende Mænd i Finansverdenen; de øvrige accepterede Tegninger fik Karakteren af Naadesekretariats Gaver, givne til Folk, der enten stod Glückstadt, Ballin eller Levin nær, eller som ifølge deres Stilling var en Vennetjeneste værd. Ved at gennemgaa Listen over de smukke Navne, der var interesserede i Kursens Oprethol-